

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 67.618 van 31 juli 1997

A. 74.393/III-23.078

In zake : **de vereniging zonder winstoogmerk
ETUDES ET ENVIRONNEMENT,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Hervé LOUVEAUX, advocaat,
Waterkrachtstraat 6,
1210 Brussel,

tegen :

**de Rijksdienst voor Kinderbijslag
voor werknemers (RKW),**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

DE VOORZITTER VAN DE IIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het op 20 mei 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij de vereniging zonder winstoogmerk ETUDES ET ENVIRONNEMENT de nietigverklaring vordert van de beslissing van 18 maart 1997 waarbij het beheerscomité van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers de criteria voor de subsidiëring van projecten voor de opvang van jonge kinderen bepaalt, alsook van de beslissing die haar bij een brief van 21 maart 1997 ter kennis is gebracht;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de

schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. DEBROUX, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de beschikking van 14 juli 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, waarbij de indiening van het verslag wordt gelast en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 29 juli 1997;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Chr. RYGAERT, loco Mr. H. LOUVEAUX, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de ter zake toepasselijke regelgeving en de toedracht van de zaak zich als volgt aandienen :

A. Toepasselijke regelgeving

1. Het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten (FCUD) is opgericht bij artikel 107 van de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gecoördineerd op 19 december 1939, hersteld bij de wet van 20 juli 1971.

Krachtens het voormelde artikel 107, § 1, gewijzigd bij de wet van 29 december 1990, wordt het Fonds "belast met de financiering van :

1° de uitrustingen en diensten ten gunste van gezinnen die kinderbijslag trekken dan wel getrokken hebben als werknemersgezin;

2° de uitrustingen en diensten die buiten de normale werktijden, de opvang organiseren van kinderen van 0 tot 3 jaar die krachtens deze wetten recht geven op kinderbijslag of die deze kinderen opvangen wanneer ze ziek zijn."

Vanaf het begin wordt het Fonds gefinancierd via een dotatie van 500 miljoen frank uit het reservefonds van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers en met alle andere geldmiddelen die aan het Fonds worden toegewezen (voormalig artikel 107, § 4, van de gecoördineerde wetten). Sedert de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen, waarvan artikel 57 die paragraaf 4 wijzigt, "(wordt) het Fonds (...) gefinancierd met alle geldmiddelen die het wordt toegewezen door of krachtens een wet".

Het Fonds wordt beheerd door het beheerscomité van de RKW (artikel 107, § 1, tweede lid).

2. Krachtens artikel 107, § 2, van diezelfde gecoördineerde wetten bepaalt de Koning, na advies van het beheerscomité van de Rijksdienst :

" 1° de uitrustingen en diensten die het Fonds mag financieren;

2° de wijze waarop en de voorwaarden waaronder die financiering mag gebeuren;

3° de voordelen waarop de gezinnen die rechtgevend zijn of geweest zijn op kinderbijslag als werknemersgezin aanspraak kunnen maken ten laste van het Fonds, de toekenningsvoorwaarden en het bedrag van die voordelen."

Het beheerscomité van zijn kant bepaalt in een bijzonder reglement alle andere toepassingsregels in verband met de werking van het Fonds (artikel 107, § 3).

Op basis van het voormelde artikel 107, § 2, zijn indertijd drie koninklijke besluiten vastgesteld, te weten :

- het koninklijk besluit van 20 mei 1974 tot vaststelling, wat de diensten voor gezinshulp betreft, van de wijze waarop het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten werkt en van de regelen voor het verlenen van tegemoetkomingen;
- het koninklijk besluit van 25 september 1974 tot vaststelling wat de bewaarplaatsen voor kinderen van 0 tot 3 jaar betreft, van de wijze waarop het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten werkt en van de regelen voor het verlenen van tegemoetkomingen;
- het koninklijk besluit van 17 juli 1991 tot vaststelling, wat de instellingen en diensten betreft die de opvang van zieke kinderen en de opvang buiten de normale werktijden van werknemerskinderen van 0 tot 3 jaar organiseren, van de wijze waarop het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten werkt en van de regelen voor het verlenen van tegemoetkomingen.

Die drie besluiten worden bij de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen (artikelen 62 en 63) met ingang van 1 juli 1997 opgeheven.

3. Krachtens de wet van 10 juni 1993 tot omzetting van sommige bepalingen van het interprofessioneel akkoord van 9 december 1992 moeten de werkgevers voor 1994 een speciale bijdrage, gelijkgesteld met de sociale-zekerheidsbijdrage, betalen van 0,10 pct. voor het tweede kwartaal en 0,05 pct. voor het derde en het vierde kwartaal, berekend op grond van het loon van de werknemer, zoals voorgeschreven bij artikel 23 van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers. Die bijdrage wordt toegewezen aan het FCUD en "is bestemd voor de bevordering van initiatieven inzake kinderopvang" (artikel 15, § 2).

Krachtens artikel 23 van de wet van 3 april 1995 houdende maatregelen tot bevordering van de tewerkstelling wordt die maatregel verlengd voor 1995 en 1996. De bijdrage, die nog steeds aan het FCUD wordt toegewezen, is deze keer "bestemd voor de tussenkomst in de personeelskosten voor de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar, alsmede voor buitenschoolse opvang, zoals bepaald door de Koning".

In paragraaf 3 van artikel 23 van diezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 20 december 1995, staat evenwel dat deze bijdrage niet alleen bedoeld is om opvangprojecten te subsidiëren "krachtens deze wet", maar ook krachtens de wet van 10 juni 1993 tot omzetting van sommige bepalingen van het interprofessioneel akkoord van 9 december 1992 en krachtens de wet van 29 december 1990 houdende sociale bepalingen (waarbij het voormelde artikel 107, § 1, van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders is gewijzigd).

4. Op basis van die twee wetten en van artikel 107, § 2, van de voormelde gecoördineerde

wetten, heeft de Koning het koninklijk besluit van 8 februari 1995 uitgevaardigd tot vaststelling van de wijze waarop het fonds voor collectieve uitrusting en diensten de financiële middelen, bedoeld in artikel 15, § 2, tweede lid, van de wet van 10 juni 1993 tot omzetting van sommige bepalingen van het interprofessioneel akkoord van 9 december 1992 en in artikel 23, § 1, van de wet van 3 april 1995 houdende maatregelen tot bevordering van de tewerkstelling, besteedt aan de toekenning van subsidies betreffende projecten voor de opvang van kinderen van 0 tot 12 jaar.

Dit koninklijk besluit, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 7 april 1995, bepaalt onder meer het volgende :

" art. 2. De subsidies toegekend bij toepassing van dit koninklijk besluit voor projecten voor de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar en voor projecten voor de opvang van kinderen van 2,5 tot 12 jaar tijdens de schoolvakantie, voor en na de schooltijd en op woensdag namiddag, worden gefinancierd door de bijdrage bedoeld in artikel 15, § 2, tweede lid, van de wet van 10 juni 1993 en in artikel 23, § 1, van de wet van 3 april 1995.

De bij dit koninklijk besluit voorziene subsidies worden toegekend voor projecten die vanaf 1 januari 1994 bij het fonds worden ingediend. De toekenning van toelagen door het fonds volgens de bij dit besluit vastgelegde regels, is beperkt tot de loonlast en tot de werkingskosten die de promotor tot 31 december 1996 heeft vastgelegd.

Art. 3. § 1. Het beheerscomité beslist subsidies aan de promotoren toe te kennen. Die subsidies worden uitbetaald na vervallen termijn en op overlegging van de in artikel 8 bedoelde stukken ter staving.

Het beheerscomité kan voorschotten toekennen op de jaarlijkse subsidie onder de voorwaarden bepaald in het bijzonder reglement.

§ 2. Om subsidies te bekomen moet de promotor aan de hierna volgende voorwaarden voldoen :

- het project moet voor ten minste 60 pct. bij voorrang toegankelijk zijn voor kinderen die krachtens de samengeordende wetten recht geven op kinderbijslag;
- de promotor moet het bewijs leveren van de aanwerving van bijkomend personeel volgens de bij het bijzonder reglement vastgelegde modaliteiten;
- de promotor moet een aanvraag om controle ingediend hebben bij de bevoegde overheid.

(...)

Art. 6. § 1. De subsidie van het fonds is een aanvullende financieringsbron.

De krachtens dit besluit toegekende toelage mag, samengevoegd met eventuele andere financiële voordelen, toelagen of premies, in geen enkel geval leiden tot een financiering van het project boven 100 % van zijn kosten.

§ 2. (...)

§ 3. (...)

§ 4. (...)

Art. 7. Het beheerscomité kan een technisch comité oprichten, belast met het onderzoek van de aanvragen om subsidies.

De samenstelling en de werkingsregelen van dit comité zijn vastgelegd in een specifiek bijzonder reglement dat door de Minister wordt goedgekeurd.

Art. 8. Op het einde van het dienstjaar bezorgen de promotoren, op straffe van verval, de Rijksdienst uiterlijk 31 januari een samenvattende staat met de arbeidsprestaties en de werkingskosten van het afgelopen dienstjaar, volgens het model vastgelegd door het beheerscomité in het bijzonder reglement.

(...)

Art. 13. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1994".

5. Artikel 7, § 2, van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen bepaalt dat de Koning, bij gebreke van een interprofessioneel akkoord over de werkgelegenheid bij

een in de Ministerraad overlegd besluit, voor de geplande duur van het interprofessioneel akkoord, bijkomende maatregelen kan nemen voor de werkgelegenheid, "onder andere met betrekking tot :

- 1° arbeidsherverdeling, met inbegrip van mogelijkheden tot arbeidsduurvermindering, deeltijdse arbeid, verhogen van kansen op werkgelegenheid voor jongeren en loopbaanonderbreking;
- 2° een soepeler organisatie van de arbeidsmarkt."

Krachtens artikel 17 van die wet kunnen de besluiten genomen met toepassing van artikel 7, § 2, van diezelfde wet de van kracht zijnde wettelijke bepalingen opheffen, aanvullen, wijzigen of vervangen.

6. Aangezien de sociale partners er niet in geslaagd zijn het interprofessioneel akkoord voor de periode 1997-1998 te verlengen, heeft de Regering op basis van de voormelde wet van 26 juli 1996 beslist een aantal specifieke maatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid te verlengen, waaronder de maatregelen inzake kinderopvang. Het gaat om hoofdstuk IV van het koninklijk besluit van 27 januari 1997 houdende maatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid met toepassing van artikel 7, § 2 van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen :

a) Artikel 8 van dit koninklijk besluit bepaalt dat de maatregelen inzake kinderopvang voor 1997-1998 worden verlengd, namelijk de speciale werkgeversbijdrage van 0,05 pct. die wordt berekend op grond van het loon van de werknemer, ten laste van de werkgevers. Paragraaf 1, derde lid, van dat artikel bepaalt het volgende :

" Deze bijdrage wordt toegewezen aan het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (...). De op-

brengrst van deze bijdrage is bestemd voor de tussenkomst in de loonkosten en in de werkingskosten voor de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar alsmede voor buitenschoolse opvang, zoals door Ons bepaald."

b) Pro memorie, de koninklijke besluiten van 20 mei 1974, 25 september 1974 en 17 juli 1991 betreffende de zogeheten "traditionele" taken van het FCUD worden bij de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen met ingang van 1 juli 1997 opgeheven. Krachtens artikel 10, tweede lid, van het koninklijk besluit van 27 januari 1997 wordt de Koning gemachtigd om, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de datum van 1 juli 1997 door die van 1 januari 1998 te vervangen.

Daarbij aansluitend wordt bij artikel 11 van dit koninklijk besluit van 27 januari 1997 in de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen een artikel 57bis ingevoegd, luidend als volgt :

" art. 57 bis. In afwijking van artikel 23 van de wet van 3 april 1995 houdende maatregelen tot bevordering van de tewerkstelling, wordt een bedrag van 325.000.000 fr. voorafgenomen van het saldo van de werkgeversbijdragen voor de bevordering van de initiatieven van kinderopvang, voorzien bij artikel 23 van dezelfde wet.

Dit bedrag wordt toegewezen aan het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten ingesteld bij artikel 107 (...) en is bestemd voor de financiering van de diensten bedoeld in de koninklijke besluiten van 20 mei 1974 tot vaststelling, wat de diensten voor gezinshulp betreft, van de wijze waarop het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten werkt en van de regelen voor het verlenen van tegemoetkomingen, van 25 september 1974 tot vaststelling, wat de bewaarplaatsen voor kinderen van 0 tot 3 jaar betreft, van de wijze waarop het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten werkt en van de regelen voor het verlenen van tegemoetkomingen, en van 17 juli 1991 tot vaststelling, wat de instellingen en diensten betreft die de opvang van zieke kinderen en de opvang buiten de normale werktijden van werknemerskinderen van 0 tot 3 jaar organiseren, van de wijze waarop het Fonds voor collectieve uitrusting en diensten werkt

en van de regels voor het verlenen van tegemoetkomingen.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag van 325.000.000 frank, bedoeld in het eerste lid, brengen op maximum 650.000.000 frank, onder de voorwaarde dat de Gemeenschappen in hun begroting van 1998 de nodige bepalingen hebben opgenomen voor de verdere financiering in 1998 van deze initiatieven."

c) Tot slot bepaalt artikel 14 (hoofdstuk VI) van dat koninklijk besluit : "In 1997 en 1998 wordt telkens een bedrag van 500 miljoen afgenomen van de opbrengst van de werkgeversbijdrage voor de bevordering van initiatieven inzake kinderopvang bedoeld in artikel 23 van de wet van 3 april 1995 houdende maatregelen tot bevordering van de tewerkstelling. Deze bedragen worden toegewezen aan het stelsel van educatief verlof (...)"

Het koninklijk besluit van 27 januari 1997 is bevestigd door de wet van 26 juni 1997.

B. Belangrijkste feiten.

1. Tot in 1996 had het FCUD drie financieringsbronnen:

a) een dotatie van 500 miljoen frank uit het reservefonds van de RKW om de zogenaamde "traditionele taken" of "basistaken" te financieren, te weten de opvang van jonge kinderen, gezinshulp en bejaardenhulp (taken bedoeld in artikel 107, § 1, 1°, van de gecoördineerde de wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders);

b) een dotatie van 200 miljoen frank, kennelijk eveneens afkomstig uit het reservefonds van de RKW, om de opvang te financieren van kinderen van 0 tot 3 jaar die ziek zijn of van wie de ouders ongewone

werktijden hebben (taken bedoeld in artikel 107, § 1, 2° van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders);

c) de werkgeversbijdrage van 0,05 pct. van de totale loonsom, ingevoerd voor 1994 bij de wet van 10 juni 1993 tot omzetting van sommige bepalingen van het interprofessioneel akkoord van 9 december 1992 en sindsdien verlengd voor 1995-1996 (voormelde wet van 3 april 1995) en 1997-1998 (voormeld koninklijk besluit van 27 januari 1997) voor de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar (algemeen) en de buitenschoolse opvang (voor kinderen van 3 tot 12 jaar).

2. De verzoekende vereniging is opgericht op 15 januari 1995. Haar doel is de studie, met alle geschikte middelen, van het natuurlijke, semi-natuurlijke of door de mens gewijzigde milieu om de kennis, het behoud en het optimale beheer van de natuurlijke rijkdommen te bevorderen. Daartoe kan zij schriftelijke documentatie, afbeeldingen of ander documentatiemateriaal maken en kan zij tevens bewustmakings-, animatie- en vormingsactiviteiten organiseren voor gebruikers en beheerders van de natuur, in de ruime zin van het woord. Zij organiseert onder meer stages voor kinderen van 6 tot 12 jaar.

In 1996 heeft de verzoekende partij, met het oog op een subsidie, een project ingediend bij het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten. Zij heeft voor dat jaar een voorlopige subsidie van 1.410.420 frank gekregen.

3. Bij de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen is artikel 107, § 4, van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders gewijzigd en is aldus de financiering van

het FCUD via het reservefonds van de RKW afgeschaft; bij diezelfde wet zijn ook, met ingang van 1 juli 1997, de voormelde koninklijke besluiten van 20 mei 1974, 25 september 1974 en 17 juli 1991 opgeheven. De Regering heeft geoordeeld dat zij een einde moest maken aan die financiering, omdat dit soort van dienstverlening, of het nu gaat om kinderopvang of bejaardenhulp, veeleer van andere structuren afhangt en tot andere bevoegdheidsterreinen behoort dan die welke, strikt genomen, onder de RKW vallen.

Het Fonds zelf is evenwel niet afgeschaft en behoudt de traditionele taken die bij de ongewijzigde § 1 van artikel 107 van de gecoördineerde wetten aan dat fonds worden toegekend. "Het fonds zal, in geen geval, niet meer gefinancierd worden via de reserves van de gezinsbijslag voor werknemers. (...) De mogelijkheid om het Fonds met andere middelen te financieren blijft bestaan." (Gedr. St. Kamer, zitting 1995-1996, nr. 352/1, blz. 40).

4. Aangezien de dotatie uit het reservefonds van de RKW voor 1997 afgeschaft is, maar de "traditionele taken" pas vanaf 1 juli 1997 worden afgeschaft, worden die taken tijdens de eerste zes maanden gefinancierd via een inhouding van 325.000.000 frank op het in 1995 en 1996 gestorte saldo van de werkgeversbijdragen, en dit krachtens artikel 57bis van de wet van 29 april 1996 houdende sociale bepalingen, ingevoegd bij artikel 11 van het koninklijk besluit van 27 januari 1997. De federale regering stelt dat dit bedrag op 650.000.000 frank kan worden gebracht, dus dat de basistaken tot eind 1997 kunnen worden gefinancierd, "onder de voorwaarde dat de Gemeenschappen in hun begroting van 1998 de nodige bepalingen hebben opgenomen voor de verdere financiering in 1998 van deze initiatieven" (artikel 57bis, derde lid).

Pro memorie, de Koning heeft tevens voorzien in twee inhoudingen van 500.000.000 frank op de opbrengst van de werkgeversbijdragen voor 1995 en 1996 om het stelsel van het betaald educatief verlof te financieren.

5. De administratie heeft de "thesaurieproblemen" van het FCUD, naar aanleiding van de aldus door de federale regering besliste herfinanciering en inhoudingen, voor het beheerscomité als volgt samengevat :

Overzichtstabel: uitgaven en begrotingsramingen voor 1994 tot 1998, vastgesteld op 6 februari 1997 (na ontvangst van de overzichtsstaten 1996 en gedeeltelijke ontvangst van de aanvragen 1997).

Jaar	1994	1995	1996	1997	1998
Inkomsten R.S.Z.	958.944.970	960.015.588	1.012.055.000	1.027.000.000	1.027.000.000 (7)
Uitgaven					
Subsidies	18.257.457	82.599.200	529.281.038 (2) 431.095.850 (3)	1.958.648.305 (4)	1.958.648.305 (8)
Transfert Betaald educatief verlof	700.000.000 (1)	-	-	500.000.000 (5)	500.000.000 (9)
Traditionele taken	-	-	-	650.000.000 (6)	-
Saldo per dienstjaar	240.687.513	877.416.388	51.678.112	-2.081.648.305	-1.431.648.305
Samengevoegd saldo	240.687.513	1.118.103.901	1.169.782.013	-911.866.292	-2.343.514.597

6. Het beschikbare budget voor de subsidiëring van opvangprojecten in 1997 is door de administratie geraamd op 1.027.000.000 frank, terwijl de voorzienbare uitgaven geraamd zijn op 1.958.648.305 frank, wat neerkomt op een begrotingstekort van 931.648.305 frank. De administratie maakt het beheerscomité erop attent dat de aanwending van de samengevoegde boni (van vorige jaren) geen oplossing biedt, gelet op het uiteindelijke beschikbare saldo (19.782.013 frank), aangezien voorrang zou moeten worden

gegeven aan de subsidiëring van zowel het betaald educatief verlof, als de klassieke taken.

Met dat probleem voor ogen, is het beheerscomité van de RKW op 18 februari en 18 maart 1997 bijeengekomen en heeft het tijdens die laatste vergadering het volgende beslist :

" Het Comité beslist dan ook de projecten die enkel kinderen van 0 tot 3 jaar opvangen (...) en de projecten die in hoofdzaak een activiteit organiseren in de culturele sector (...) en die bijgevolg niet beantwoorden aan de initiële intenties en de prioriteiten van de sociale partners (BKO - opvang van zieke kinderen - opvang buiten de normale werkuren - urgentie-opvang - geïntegreerde opvang) voor subsidies te weigeren met ingang van 1 april 1997, met stopzetting van de subsidies vanaf 1 juli 1997. Deze overgangperiode wordt ingebouwd om de promotoren toe te laten hun personeel tijdig in vooropzeg te plaatsen of om hun continuïteit te waarborgen via alternatieve financieringskanalen. Het Comité keurt dan ook het ontwerp van brief goed waarmee de betrokken projecten in kennis zullen worden gesteld van de beslissing van weigering, met de mededeling dat de promotoren daarentegen binnen 30 dagen na datum van ontvangst een niet opschortend beroep kunnen indienen.

(...)".

Op 21 maart 1997 wordt aan de verzoekende vereniging de volgende brief gericht :

" Ter zitting van 18 maart 1997 heeft het Beheerscomité van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, geldig vergaderend, beslist om, gelet op de beschikbare financiële middelen uit het begrotingskrediet bepaald door het koninklijk besluit van 27 januari 1997 over de bevordering van de werkgelegenheid, normen te bepalen voor de subsidiëring van uitsluitend projecten voor buitenschoolse opvang (2,5 - 12 jaar), opvang van zieke kinderen (0 - 12 jaar), opvang buiten de gewone werktijden (0-12 jaar), noodopvang (0-12 jaar) en gemengde projecten (0-12 jaar).

Uit het onderzoek van uw opvangproject blijkt dat het niet beantwoordt aan de voorwaarden inzake opvang bepaald door het Beheerscomité als vereiste om uw recht op subsidies te doen gelden : uw project is veeleer van culturele aard.

Daarom deelt het Beheerscomité, rekening houdend met een overgangsperiode die overeenstemt met een opzeggingstermijn van 3 maanden vanaf 1 april 1997, u bij deze mee dat de subsidiëring voor uw opvangproject stopgezet wordt op 30 juni 1997.

Die periode stelt u in de gelegenheid om de wettelijke opzeggingstermijn in acht te nemen die u eventueel moet meedelen aan uw personeel, of om andere financieringsmiddelen te zoeken.

Voor zover dienstig wijzen wij u erop dat u tegen deze beslissing een niet opschortend beroep kunt indienen per aangetekend schrijven aan het Algemeen Bestuur, binnen 30 dagen na de datum van ontvangst van deze kennisgeving van de stopzetting van de subsidiëring.

Binnen de perken van de financiële middelen beschikbaar voor de ontwikkeling van de kinderopvang, ziet het Beheerscomité zich jammer genoeg verplicht om voorrang te geven aan de subsidiëring van projecten voor buitenschoolse opvang en aan bepaalde projecten voor opvang van zieke kinderen, opvang bij flexibele werktijden, urgentie-opvang en geïntegreerde opvang."

Dit zijn de bestreden beslissingen;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat bij deze stand van zaken nog geen enkele verordeningsbepaling voor de toekenning van subsidies na 31 december 1996 is vastgesteld en dat het verzoekschrift wegens gemis van belang als niet-ontvankelijk moet worden beschouwd, ook al heeft het beheerscomité gepoogd vooruit te lopen op de wijziging in de regelgeving en ze tijdig mee te delen aan de promotoren die volgens het comité geen subsidie zouden krijgen, zelfs als subsidiëring daarna wel mogelijk zou zijn;

Overwegende dat de bestemming van de werkgeversbijdragen van 0,05 pct. reeds bekend is; dat in artikel 8 van het koninklijk besluit van 27 januari 1997 wordt bepaald dat die bijdragen bestemd zijn voor het FCUD "voor de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar alsmede voor buitenschoolse opvang"; dat de beslissing

om de subsidiëring met ingang van 30 juni 1997 stop te zetten, bovendien bestaat en aan de verzoekende partij is meegedeeld; dat het uitblijven van een koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 februari 1995 ten slotte niet wegneemt dat het FCUD nog wettelijke taken te vervullen heeft;

Overwegende dat, net zoals de onbevoegdheid van een administratieve overheid niet wegneemt dat haar handeling op grond van artikel 14 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, kan worden aangevochten, de omstandigheid dat de verwerende partij beslist heeft om de verzoekende partij niet langer te subsidiëren "in het vooruitzicht van de wijziging van de regelgeving" en dus op een ogenblik dat de verzoekende partij er zogenaamd nog geen aanspraak op kon maken, evenmin wegneemt dat die beslissing nadeel kan berokkenen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 8, § 1, van het koninklijk besluit van 27 januari 1997 houdende maatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid met toepassing van artikel 7, § 2, van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen; dat zij in een eerste onderdeel opwerpt dat de steller van de bestreden handeling niet bevoegd is, daar deze handeling is gesteld door het beheerscomité van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, terwijl uit artikel 8, § 1, van het in het middel vermelde koninklijk besluit blijkt dat de toewijzing van de subsidies, berekend op basis van de loonkosten, alsook de in acht genomen criteria bij koninklijk besluit moeten worden bepaald; dat zij aanvoert dat, bij het uitblijven van de regelgeving die

in het koninklijk besluit van 27 januari 1997 wordt aangekondigd, het beheerscomité zich niet in de plaats kon stellen van de Koning en de projecten die reeds ontvankelijk waren verklaard, zoals dat van de verzoekende partij, had moeten blijven subsidiëren, behalve indien kon worden aangetoond dat haar project gewijzigd was, wat niet het geval is; dat zij in een tweede onderdeel betoogt dat de bestreden handeling het voormelde artikel 8 volkomen uitholt, door alle projecten voor de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar, met uitzondering van bijzondere opvangprojecten, uit te sluiten;

Overwegende dat artikel 107, § 2, 1° en 2°, van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, bepaalt dat de Koning, na het advies van het beheerscomité, bepaalt welke uitrustingen en diensten het FCUD mag financieren, alsook de desbetreffende financieringsregeling en -voorwaarden; dat artikel 8, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit van 27 januari 1997 houdende maatregelen ter bevordering van de werkgelegenheid met toepassing van artikel 7, § 2 van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen bepaalt dat de opbrengst van de werkgeversbijdrage van 0,05% bestemd is voor de subsidiëring van de opvang van kinderen van 0 tot 3 jaar en van buitenschoolse opvang, zoals door de Koning bepaald;

Overwegende dat, luidens artikel 107, § 3, van de voormelde gecoördineerde wetten, het beheerscomité alle andere regels die van toepassing zijn op de werking van het Fonds in een bijzonder reglement vastlegt, terwijl artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 8 februari 1995 tot vaststelling van de wijze waarop het fonds voor collectieve uitrusting en

diensten de financiële middelen, bedoeld in artikel 15, § 2, tweede lid, van de wet van 10 juni 1993 tot omzetting van sommige bepalingen van het interprofessioneel akkoord van 9 december 1992 en in artikel 23, § 1, van de wet van 3 april 1995 houdende maatregelen tot bevordering van de tewerkstelling, besteedt aan de toekenning van subsidies betreffende projecten voor de opvang van kinderen van 0 tot 12 jaar, bepaalt dat dit beheerscomité over de subsidiëring van de promotoren beslist;

Overwegende dat de bestreden handeling in casu twee stadia, zo niet twee stukken omvat; het ene betreft de beslissing van het beheerscomité van 18 maart 1997 om "de projecten die enkel kinderen van 0 tot 3 jaar opvangen (...) en de projecten die in hoofdzaak een activiteit organiseren in de culturele sector (...) en die bijgevolg niet beantwoorden aan de initiële intenties en de prioriteiten van de sociale partners (BK0 - opvang van zieke kinderen - opvang buiten de normale werkuren - urgentie-opvang - geïntegreerde opvang) voor subsidies te weigeren met ingang van 1 april 1997, met stopzetting van de subsidies vanaf 1 juli 1997"; het tweede betreft de concrete uitvoering van die beslissing ten aanzien van de verzoekende partij, die een kinderopvangproject heeft ingediend dat volgens het beheerscomité "veeleer van culturele aard" is; dat die twee beslissingen complementair zijn en dus samen de bestreden handeling vormen;

Overwegende dat de voormelde wets- en regelgevende bepalingen het beheerscomité weliswaar de bevoegdheid verlenen om enerzijds zijn eigen werking te regelen en anderzijds over de subsidiëring van de promotoren te beslissen, maar het beheerscomité geenszins een algemene machtiging verlenen om zelf selectiecriteria voor de te financieren uitrustingen en

diensten op te stellen - een taak waartoe alleen de Koning bevoegd is -, om op basis daarvan per project te beslissen of de promotor al dan niet subsidies krijgt; dat het beheerscomité van het FCUD aan artikel 107, § 3, van de voormelde gecoördineerde wetten en aan artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 8 februari 1995 - dat thans niet van toepassing is op projecten van na 31 december 1996 - immers alleen de bevoegdheid ontleent om zijn werking te regelen en per project dat bij het Fonds wordt ingediend, te beslissen of het al dan niet wordt gesubsidieerd; dat het beheerscomité zich bij het uitoefenen van die bevoegdheid moet houden aan het beginsel van de hiërarchie van de normen, wat betekent dat het niet mag afwijken van de toepasselijke wets- en regelgevende bepalingen;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het project van de verzoekende partij, ook al zou het van culturele aard zijn, onder meer ook buitenschoolse opvang van kinderen van 2,5 tot 12 jaar omvat; dat het dus een project is zoals bedoeld in artikel 8, § 1, derde lid, van het voormelde koninklijk besluit van 27 januari 1997, zijnde een project dat via de bijzondere werkgeversbijdrage van 0,05 pct. kan worden gesubsidieerd;

Overwegende dat noch de eventuele vaststelling dat de Regering de financiële gevolgen van de genomen maatregelen verkeerd heeft ingeschat, noch de omstandigheid dat die maatregelen tot gevolg hebben dat het budget van het FCUD in voorkomend geval wordt overschreden, kunnen rechtvaardigen dat het beheerscomité bevoegdheden heeft uitgeoefend die alleen de Koning toekomen door zelf de criteria te bepalen waaraan de in het koninklijk besluit van 27 januari 1997 vooropgestelde projecten moeten voldoen om een subsidie te krijgen; dat het middel kennelijk gegrond is; dat er

geen grond is om de vordering tot schorsing te onderzoeken, aangezien die door de nietigverklaring van de bestreden beslissingen doelloos is geworden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :

- 1° de beslissing van 18 maart 1997 waarbij het beheerscomité van de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor werknemers de criteria voor de subsidiëring van projecten voor de opvang van jonge kinderen bepaalt;
- 2° de beslissing, vervat in de brief van 21 maart 1997 ter attentie van de vereniging zonder winstoogmerk ETUDES ET ENVIRONNEMENT.

Artikel 2.

Er is geen grond meer om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op éénderdertig juli 1900 zevenennegentig
door :

de Hr. HANOTIAU, kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.